

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8C/17/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413200496
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Šteffel
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8413200496.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Jurajom Šteffelom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s. so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti žalovanému: O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, XXX XX K., štátny občan SR, zastúpenému opatrovníkom: JUDr. Andrej Pataky, advokát so sídlom Hlavné námestie 2, 060 01 Kežmarok, o zaplatenie 841,50 eur s prísł., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 445,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z tejto sumy od 10.06.2011 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca je povinný nahradit' žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 55,70 eur v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku na účet č. 2620158094/1100.

odôvodnenie:

Žalobca sa na žalovanom domáhal zaplatenia sumy v celkovej výške 841,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z tejto sumy od 10.06.2011 do zaplatenia a trov konania.

Žalobu odôvodnil tvrdením, podľa ktorého so žalovaným uzavrel Zmluvu č. A5422827, A5448425 a Zmluvu č. A5449170, na základe ktorých vypožičal žalovanému tri kusy SIM kariet umožňujúcich žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom.

Keďže v inom súdnom konaní bola zmluvná pokuta, ktorá bola dohodnutá v dodatku k zmluve vo výške 396,- eur, označená ako neprijateľná zmluvná podmienka, a to rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 91/2011, žalobca sa zdržal jej použitia. Avšak právo na zaplatenie uvedenej sumy uplatnil voči žalovanému z titulu zodpovednosti za škodu, ktorá mu mala vzniknúť za predané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia Orange Boston vo výške 181,- eur, LG GT405 vo výške 144,- eur, Huawei E1752 USB modem vo výške 71,- eur. Uvedená škoda predstavuje podľa žalobcu rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (ďalej len "výsledná suma"). Túto škodu mal žalovaný žalobcovi spôsobiť tým, že získal telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatkov sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. V ďalšom argumentoval tvrdením, podľa ktorého žalovaný si bol v zmysle uzavretých Dodatkov vedomý, že telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v Čl. 1. bod 1.3 Dodatkov, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatkoch, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo žalobcovi škodu.

V ďalšom žalobca doplnil, že okrem škody za telekomunikačné zariadenia mu vnikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatnil z dôvodu náročnosti dokazovania.

Žalovaný ku dňu podania žaloby porušil zmluvné podmienky, a to tým, že za obdobie 01/2011 až 03/2011 neuhradil vyúčtované ceny za poskytnuté služby v celkovej výške 449,50 eur, pričom žalobca si žalobou uplatnil právo na zaplatenie sumy 445,50 eur. Dňa 26.05.2011 zaslal žalobca žalovanému pokus o pokonávku s rozpisom neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za telekomunikačné zariadenie a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval.

Opatrovník žalovaného vo vyjadrení k žalobe namietol právo žalobcu na náhradu škody v uplatnenej výške. Poukázal na skutočnosť, že je na slobodnom uvážení žalobcu ako poskytovateľa telekomunikačných služieb, či a v akej výške poskytne v súvislosti s uzatváraním zmlúv o pripojení zľavu na mobilné telefóny, resp. telekomunikačné zariadenia, pričom výšku akciovej ceny určuje priamo poskytovateľ služby a nie účastník, ktorý sa k tejto ani nemôže vyjadriť, keďže ju buď akceptuje a dôjde k uzavretiu zmluvy, alebo s ňou nesúhlasí a zmluvu s poskytovateľom neuzavrie.

Zároveň namietol výpočet výšky výlučne matematickým vyjadrením rozdielu medzi predajnou cenou a cenou akciovou, keďže predajnú cenu mobilného telefónu, resp. telekomunikačného zariadenia nemožno bez ďalšieho automaticky stotožňovať s reálnou hodnotou mobilného telefónu alebo telekomunikačného zariadenia v čase, keď sa žalovaný ako účastník dostal do omeškania a už vôbec nie s ich hodnotou v čase podania žaloby na súd, čo je v podstate po troch rokoch od prevzatia mobilných telefónov a telekomunikačných zariadení žalovaným od žalobcu. Svoju argumentáciu podoprel rozhodnutím Okresného súdu v Starej Ľubovni sp. zn. 6C 19/2013 z 03.06.2013.

Žalobca podaním doručeným 24.03.2014 po tom, ako mu bolo doručené vyjadrenie opatrovníka žalovaného, vzal žalobu v časti náhrady škody vo výške 396,- eur s prísl. späť a žiadal konanie o nej zastaviť.

V súlade s uvedeným dispozitívnym úkonom žalobcu bolo konanie v tejto časti zastavené, a to uznesením sp. zn. 8C 17/2013-75, ktoré nadobudlo právoplatnosť 31.05.2014.

V ďalšom súd preto postupoval v súlade s ust. § 115a ods. 2 O. s. p., podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O. s. p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,- eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 80 písm. b) O. s. p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona z právneho vzťahu alebo z porušenia práva.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi v spise, predovšetkým so samotnou žalobou a jej prílohami z 21.01.2013 a vec posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a Zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Vzhľadom na skutkové okolnosti, ktoré boli preukázané vykonaným dokazovaním, dospel súd k záveru, že právo žalobcu na zaplatenie žalovanej istiny je čo do základu aj čo do výšky dôvodné a má svoju oporu v zmluvnom dojednaní účastníkov konania.

Súd mal dostatočne za preukázané, že žalobca a žalovaný sú v zmluvnom vzťahu, a to na základe Zmlúv o pripojení č. A5422827, A5448425 a A 5449170 a Dodatkov k týmto Zmluvám, ktorých neoddeliteľnou súčasťou boli aj Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. a má sa za to, že žalovaný bol s nimi vopred oboznámený.

Podľa § 40 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len "ZEK") podnik poskytujúci verejné služby je povinný najneskôr 15 dní pred začatím poskytovania služieb vydať a zverejniť všeobecné podmienky. Všeobecné podmienky na poskytovanie verejných služieb môžu obsahovať aj ďalšie podmienky súvisiace s poskytovaním týchto služieb.

Podľa § 43 ods. 1 ZEK zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 ZEK podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu, ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Predmetom vyššie citovaných Zmlúv o pripojení bolo využívanie služieb verejnej mobilnej rádiotelefónnej siete žalovaným a predmetom jednotlivých Dodatkov k zmluvám boli vyššie uvedené mobilné telefóny a telekomunikačné zariadenia. V zmysle predmetných zmlúv bol žalovaný povinný platiť mesačne poplatky za poskytnuté služby, tzv. cenu služieb vyúčtovaných mesačnými faktúrami podľa ust. Článku 6, bod 6.2 písm. b) v spojení s Článkom 11, bod 11.8 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. splatnými vždy k 14. dňu odo dňa vystavenia faktúry. Pravosť ani pravdivosť týchto listinných dôkazov v konaní nebola spochybnená.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) ZEK podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) ZEK účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Pri určovaní výšky žalovaného nároku vychádzal súd z predloženého odpočtu žalobcu poskytnutých služieb žalovanému podľa jeho evidencie v informačnom systéme v súlade s Článkom 11, bod 11.8. Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., ktoré vyčíslil na sumu v

celkovej výške 449,50 eur (za zúčtovacie obdobie 01/2011 vo výške 377,35 eur, za zúčtovacie obdobie 02/2011 vo výške 58,21 eur, za zúčtovacie obdobie 03/2011 vo výške 12,94 eur a za zúčtovacie obdobie 04/2011 vo výške 1,- eur), čím porušil dohodnuté zmluvné podmienky. Uvedené skutočnosti mali za následok žalobcovo odstúpenie od predmetných zmlúv o pripojení podľa ust. Článku 4, bod 4.4 písm. a) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. a taktiež odstúpenie od dodatkov k týmto zmlúvam o pripojení, avšak v zmysle Článku 4, bod 4.10 ukončením platnosti zmluvy nezaniká povinnosť účastníka uhradiť cenu poskytnutých služieb, ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko, a.s. a súčasne vyrovnať všetky svoje ostatné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko, a.s. Preto súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie istiny v celkovej výške 445,50 eur pozostávajúcej zo súčtu nezaplatených cien uvedených faktúr ako poplatky za hovorné a mesačné poplatky.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd považoval žalobu za čiastočne dôvodnú aj ohľadne uplatneného príslušenstva žalovanej istiny. Dňa 26.05.2011 zaslal žalobca žalovanému pokus o zmier - predsporovú výzvu s rozpisom všetkých splatných a neuhradených faktúr, kde zároveň upozornil žalovaného, že v prípade, ak neuhradí uvedenú sumu v stanovenom termíne do 09.06.2011, bude žalobca vymáhať jej zaplatenie. Keďže žalovaný na výzvu žalobcu na zaplatenie uvedenej sumy nereagoval a dlh v stanovenej lehote nezaplatil, porušil dohodnuté zmluvné podmienky a dostal sa do omeškania, čím žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Za daných okolností súd priznal žalobcovi úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni uvedenom v pokuse o pokonávku, t.j. od 10.06.2011 do zaplatenia. Na výšku úrokov z omeškania sa vzťahuje ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z. a keďže základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu meškania bola vo výške 1,25 % ročne, možno konštatovať, že žalobcom požadovaný úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne je úrokom z omeškania právom dovoleným, a preto súd žalobe ohľadne príslušenstva aj čo do uvedenej výšky vyhovel.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Úprava rozhodovania súdu o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania neumožňuje súdu rozhodovať v takomto prípade bez ďalšieho (automaticky) tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z previazanosti ust. § 146 ods. 1 písm. c) s ust. § 146 ods. 2 O. s. p. vyplýva, že ak zastavuje súd konanie (napr. z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby), posudzuje pri rozhodovaní o

nákladoch vynaložených na konanie najprv otázku, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie toho, že konanie muselo byť zastavené, môže spočívať napr. v tom, že účastník vzal žalobu v časti uplatneného práva späť. Zavinenie je v tomto prípade posudzované výlučne z procesného hľadiska, teda podľa procesného výsledku. Tam, kde zastavenie konania bolo účastníkom zavinené, súd prizná druhej strane (ostatným účastníkom) náhradu trov konania, ktoré v konaní boli účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie svojho práva.

Aplikujúc posledne citovné zákonné ustanovenia tak súd priznal žalovanému právo na náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu úspechu 47 % (zodpovedajúcemu hodnote uplatneného práva žalobcu na náhradu škody vo výške 396,- eur) v celkovej výške 55,70 eur vychádzajúc z nasledujúceho vyúčtovania trov právneho zastúpenia:

Odmena advokáta:

- Vyhláška č. 655/2004 Z. z. v znení novely č. 232/2010 Z. z.:

29.05.2013: Prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a) 51,45 eur,

- Vyhláška č. 655/2004 Z. z. v znení novely č. 184/2013 Z. z.:

11.11.2013: Podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie (§ 13a ods. 1 písm. c) 51,45 eur,

Spolu: 102,90 eur,

Režijný paušál:

Rok 2013: á 7,81 eur 2 x 7,81 eur 15,62 eur,

Spolu: 15,62 eur.

K úhrade celkom 118,52 eur.

Podľa § 194 ods. 1 O. s. p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V zmysle posledne citovaného zákonného ustanovenia tak súd zaviazal žalobcu na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).